

КАНДИДАТСТВАНЕ НА БЪЛГАРИЯ В ЕВРОЗОНАТА В КОНТЕКСТА НА ДЪЛГОВАТА КРИЗА

Виктор Михайлов Динев

THE APPLICATION OF BULGARIA FOR THE EURO AREA IN THE CONTEXT OF THE DEBT CRISIS

Viktor Mihaylov Dinev¹

Received: 01.08.2016, Accepted: 12.09.2016

Abstract

The coverage of the Maastricht convergence criteria by Bulgaria has been examined for the period 2010-2015. The study results suggest that Bulgaria can successfully fulfill these criteria and join the Euro area in the coming years. An application of Bulgaria for the Euro area is recommended by 2017 while preserving the currency board arrangement and maintaining a moderate budget deficit. It is necessary to chart a roadmap for the country's accession to the Euro area and to make a public debate on the problem.

Keywords: *Maastricht convergence criteria, Bulgaria, Euro area debt crisis*

JEL Codes: *E60, F45, G01*

1. Въведение

България като страна, извървяла пътя на прехода от комунистически режим до режим на демократично управление и пазарна икономика, е особено уязвима на регионални и световни икономически кризи. Последиците от прехода формират текущите икономически характеристики на България - липса на ефективно работещи модерни институции, поддържащи свободния пазар и малък инвестиционен капацитет на страната, както и характеристиката ѝ на малка отворена икономика я правят уязвима на

¹ Faculty of Economics, SWU Neofit Rilski, Blagoevgrad, Bulgaria

външни шокове. Въпреки усилията, които се полагат от 2010 г. насам от институциите на ЕС и от МВФ, все още съществува рискът от напускане на една от страните членки на Еврозоната – Гърция, която граничи с България и това прави кризата *значима и актуална*.

Обект на изследване са основни макроикономически показатели на България. *Предмет* на изследване е покриването на Маастрихтските конвергентни критерии от България.

Тезата в изследването е, че кандидатстване на България в Еврозоната в близките години (2017-2018 г.) би било успешно. *Хипотезата* в изследването е, че дългова криза в Еврозоната създава предпоставки за успешното покриване на Маастрихтските конвергентни критерии от България.

Целта на изследването е да открие специфичната роля и значение на изпълнението на Маастрихтските конвергентни критерии от България в настоящия период. Целта е постигната чрез изпълнението на следните *задачи*:

- 1) Систематизация на проучванията за влиянието на дълговата криза по отношение на икономиката на България и изследване на икономическата политика на България след дълговата криза в Еврозоната;
- 2) Преглед на изследванията върху кандидатурата на България за членство в Еврозоната;
- 3) Анализ на изпълнението от България на Маастрихтските конвергентни критерии през последните години.

2. Литературен преглед

В *българската литература* при изследването на дълговата криза в Еврозоната, се акцентира върху ефекта на кризата по отношение на българската икономика, както ще бъде и в настоящата разработка, като прегледът в проучването не претендира за изчерпателност. Глобалната финансова криза предхожда дълговата криза в Еврозоната и на практика се превръща в катализатор на процесите, които се разгръщат след 2010 г. в Еврозоната.

Още преди разгара на глобалната финансова криза Ганчев (2010, с. 219) предлага България да сключи предпазно споразумение с МВФ поради невъзможност да се използва в чист вид неокласическият или кейнсианският макроикономически подход. Споразумението би повишило доверието в България, би облекчило финансирането на фискалния дефицит и би стабилизирало валутния резерв и паричния съвет. Минасян (2012, с. 26)

смята, че в годините след глобалната финансова криза (2010-2012 г.) случващото се в българската икономика може да се окаже като вътрешна българска финансово-икономическа криза, а не като елемент и следствие от световната финансово-икономическа криза, като това предполага прилагане на мерки на вътрешната икономическа политика, а не чрез средства с глобален характер. Todorov (2012, p. 51) е на мнение, че глобалната икономическа криза, последвалата я рецесия и кризата на държавните дългове в Еврозоната ще забавят процесите на реална и номинална конвергенция в ЕС с няколко години и че България също ще бъде засегната от това забавяне. Проблемите с Гърция, която е в епицентъра на дълговата криза в Еврозоната, създават предпоставки за трансфер на негативни икономически ефекти върху българската икономика в три аспекта - финансовата зависимост по линия на банковия сектор, търговските отношения и регионалният риск, според Статева (2011, с. 18-19). Според доклада на Институт за икономически изследвания при БАН (2015, с. 24-25) дълговата криза в Еврозоната ограничава ръста на износа и растежа на българската икономика през 2014 г., заради зависимостта ѝ от външното търсене и външното финансиране и европейската ориентация на външнотърговските потоци на страната. В България капиталовите пазари са сред най-силно засегнатите сред новите страни членки и ЕС в периода на глобалната финансова криза и последвалата я дългова криза в ЕЗ (Ценков и Георгиева, 2016).

Сред неблагоприятните фактори за растежа на българската икономика през 2016 г. са:

- 1) Икономическите санкции наложени на Русия;
- 2) Икономическите проблеми в Гърция, породени от продължаващата дългова криза в Еврозоната;
- 3) Политическите проблеми в Сирия и Украйна, както и кризата с бежанците.

Три фактора повишават ръста на българската икономика от 2015 г. като цяло:

- 1) Понижаването на цените на петрола, което би довело до нарастване на разполагаемия доход на домакинствата, от което би последвало нарастване на съвкупното търсене;
- 2) Ефектите от обезцененото евро, което ще доведе до стимулиране на износа на България към страни извън зоната на еврото;
- 3) Увеличение на износа на страната към Еврозоната, поради промените в паричната политика на ЕЦБ в следствие на дълговата криза в

Еврозоната и стартирането на широкомащабната програма за количествени облекчения, които ще доведат до повишаване на съвкупното търсене във валутния съюз, който е основен търговски партньор на България.

Дълговата криза в Еврозоната усложнява постигането на заложените цели относно макроикономическата политика на правителството, което залага предимно на неолиберални мерки, за да стабилизира финансово страната, след негативния ефект от глобалната финансова криза. Според Ганчев, Владимирова, Шивергева и Попова (2013) действията на българското правителство след глобалната финансова криза са непоследователни по отношение на ЕС и Еврозоната, по-специално относно бързо влизане в Еврозоната, породено отчасти от дълговата криза във валутния съюз (с. 21-22). В настоящите условия властта е резервирана към влизане в ERM II (European Exchange Rate Mechanism II – Валутнокурсен механизъм II).

Съществуват различни мнения относно макроикономическото управление на страната след 2010 г. Ганчев, Николов, Димитров и Стоилова (2013) препоръчват да се провежда активна макроикономическа политика, насочена към реализиране на годишни темпове на растеж над 3%, премахване на ограниченията за поддържане на държавните разходи под 40% от БВП и бюджетния дефицит под 2% от БВП, придържане към Маастрихтските конвергентни критерии и ускорено влизане в Еврозоната (с. 49). Николов (2011, с. 43-48) определя като ключови за макроикономическото управление на България през периода на дълговата криза в Еврозоната следните мерки:

- 1) По-осезаемо координиране на фискална и бюджетна политика с паричната политика;
- 2) Развитие на индустрия и интелектуален капацитет;
- 3) Нулев данък върху реинвестиране на корпоративната печалба.

Сред препоръките на Института за икономически изследвания при БАН (2014, с. 155-156) относно макроикономическата политика на България са следните три предложения:

- 1) Експортноориентирана стратегия - чрез частично преориентиране на външната търговия и произхода на преките чуждестранни инвестиции в рамките на ЕС и извън ЕС и ясни преференции към стратегически сектори;
- 2) Заместване на все по-голяма част от внесените стоки, използвани в експортноориентирано производство, със стоки, произведени в България от местни или чуждестранни (предимно малки и средни) компании;

3) Подпомагане на експортноориентирания растеж на малките и средни фирми.

Докладът за България от 2015 г. на Европейската комисия (European Commission, Directorate-General for Economic and Financial Affairs, 2015) акцентира върху прекомерните дисбаланси, слабостите в банковия надзор, високия външен дълг, дисбаланса на пазара на труда. Ограничен е напредъкът по отношение на политиките на пазара на труда, образованието, бизнес средата и енергийната политика, а напредък липсва във финансовата сфера и пенсионната реформа.

Въз основа на оценка на Комисията, Съветът на ЕС приема становище относно програмата и специфични за страната препоръки в рамките на европейския семестър. Сред препоръките на Съвета на ЕС (Европейска комисия, 2015а, с. 7) относно макроикономическата политика на България са:

1) През 2015 г. да избегне структурното влошаване на публичните финанси, а през 2016 г. да постигне корекция на дефицита от 0,5 % от БВП – чрез мерки за подобряване на събирането на данъците, борба със сенчестата икономика, подобряване на ефективността на разходите в системата на здравеопазването;

2) До декември 2015 г. да извърши независим анализ на качеството на активите в цялата банкова система, както и да я подложи на възходящ (отдолу нагоре) тест за устойчивост в тясно сътрудничество с европейските органи /България ще предприеме подобна стъпка през 2016 г./;

3) Да се подготви всеобхватна реформа на правната уредба при несъстоятелност въз основа на най-добрите международни практики и по-специално подобрене на механизмите за реструктуриране преди несъстоятелност и за извънсъдебно реструктуриране.

Приемането на еврото в България е част от стратегията на Българската народна банка от 2007 насам. Николов и Ганчев (2009) смятат, че прибързаното въвеждане на еврото, примерно до 2012 година, би отприщило силни инфлационни процеси, които биха ни поставили в противоречие с конвергентните критерии, като е на мнение, че е най-добре това да стане някъде към 2017 г. (с. 92-94). Според Todorov (2012, р. 51) преди глобалната криза се очаква България да приеме еврото около 2015 г., но заради забавянето в процеса на интеграция е по-вероятно България да се присъедини към Еврозоната в края на второто десетилетие на двадесет и първи век. Множество автори (Ганчев, Николов, Димитров и Стоилова, 2013, с. 49; Ганчев, Владимирова, Стоилова и Димитров, 2014, с. 18) са на мнение, че България изостава с присъединяването към Еврозоната и Банковия съюз,

което увеличава уязвимостта на фискалния и банковия сектор.

Според Тодоров (2013, с. 123) от позициите на теорията за оптималната валутна зона България е готова за участие в Еврозоната, като степента на синхронизация на българската икономика с икономиките в Еврозоната е висока и се предполага, че общата монетарна политика няма да действа проинфлационно или да доведе до висока безработица в страната. Маринова (2015, с. 16-37) е на мнение, че при влизането на страната в Еврозоната е възможно налагане на експанзионистична бюджетна политика, увеличаване на моралния риск, загуба на бюджетна и парична дисциплина понеже сега България е в режим на паричен съвет.

Кандидатстването за Еврозоната се осъществява с успешно преминаване на критериите от Маастрихт в двугодишен период /споменатия ERM II/. Подобна стъпка е свързана с икономически последици - стимулира разплащанията и спестяванията в евро, повишава валутните резерви, стимулира международните разплащания и международната капиталова мобилност. Налице са и рискове - нараства външният дълг на частния сектор, покачване на инфлацията и спада конкурентоспособността на износа, ограничаване на достъпът до кредити и растеж цената на финансовите услуги, породени от засиленото регулиране през периода.

Кандидатстването за Еврозоната е свързано и с нововъведение във валутния съюз в следствие на дълговата криза - Банковия съюз. Кандидатстването за Банковия съюз може да не е свързано с кандидатстване в Еврозоната, а да е по желание на страна членка на ЕС. Официалните власти в България не прилагат прозрачна стратегия при присъединяване на България към Единния надзорен механизъм, който е един от стълбовете на Банковия съюз, въпреки взетото решение за присъединяване към Банковия съюз на политическо ниво през лятото на 2014 г. Първа стъпка към кандидатстването за Банковия съюз е отправяне на искане за „тясно сътрудничество”, което още не е направено. Тази стъпка предхожда с пет месеца очакваното присъединяване. Към март 2016 г. тече проверка относно качеството на активите на търговските банки и се осъществяват стрес тестове, като позитивното преминаване на тези специфични проверки ще ускори процеса по кандидатстване за Банковия съюз.

3. Методология на изследване

Използваните *методи* на изследване са наблюдение, систематизиране, сравнителен анализ, теоретично обобщаване, извеждане на препоръки за

макроикономическата политика на България. *Първични източници* за анализът относно покриването на Маастрихтските конвергентни критерии от България са взети от уебсайтовете на Министерство на финансите (2016) и Eurostat (2016). *Времевият обхват* на изследването е периодът от началото на дълговата криза /2010 г./ за анализиранияте проучвания и политики, а за покриването на Маастрихтските конвергентни критерии от България изследвания период е от 2010 г. до 2015 г. *Териториалният обхват* е в рамките на Република България, на национално равнище, като някои от резултатите се отнасят до агрегирани величини на ниво Еврoзона. Трябва да се има в предвид, че направените изводи се базират преди всичко на статистически доказателства, които са *ограничени* от времеви диапазон, следователно това се отнася и до заключенията и препоръките във връзка с тях. Направените изводи и препоръки трябва да се приемат в контекста на настоящите икономически условия и авторът не претендира за тяхната общовалидност във времето.

4. Резултати от изследването

Фигура № 1 Държавен дълг и бюджетен дефицит на България за периода 2010-2015 г., процент от номиналния БВП на страната

Източник: Министерство на финансите (2016), Eurostat (2016)

Забележка: Данните за 2015 г. могат да бъдат ревизирани. Бюджетният дефицит не включва дефицита по европейските средства

Маастрихтските конвергентни критерии са четири на брой - критерий за устойчивост на публичните финанси, състоящ се от два подкритерия – бюджетен дефицит под 3% и държавен дълг до 60% от БВП; - критерий за стабилност на валутния курс, в двугодишен период валутния курс не трябва да се отклонява драстично от курса на еврото /ERM II/, официална граница $\pm 15\%$; - критерий за ценова стабилност, средното равнище на инфлацията да не надвишава с 1,5 процентни пункта средната стойност на равнището на инфлацията в трите страни с най-ниски показатели в Еврозоната през последната година; - критерий за дългосрочните лихвени проценти, една година преди проучването лихвения процент /по 10-годишните държавни ценни книжа/ не трябва да надвишава с 2 процентни пункта средната стойност на параметъра за трите държави с най-ниски показатели в Еврозоната.

Както се вижда от *Фигура № 1* /на предишна страница/ не се очаква проблеми с критерия за държавния дълг, който е далеч под референтната стойност от 60% от БВП, но през 2014 г. се наблюдава увеличение от 18% предходната година до 27% от БВП, най-вече породено от банковата криза с Корпоративна търговска банка. В началото на 2015 г. бе приет план за нов държавен дълг в размер на 16 млрд. евро до 2017 г., който да покрива разходите по предходни заеми на държавата, такива, свързани с фалита на Корпоративна търговска банка, както и за покриване на бъдещи дефицити.

По отношение на бюджетния дефицит, в който изрично не се включва дефицита по европейските средства от консолидираната фискална програма, България не изпълнява критерия през 2010 г. и 2014 г. (дефицит съответно 3,2% и 5,8% от БВП). Този критерий е труден за изпълнение, особено в период на криза. Дълговата криза в Еврозоната постепенно отшумява, но страната която е в центъра на тази регионална криза – Гърция, все още е изправена пред трудности, като генерирането на дългосрочен икономически растеж, връщането на доверието на инвеститорите и стабилизирането на публичните финанси. България е съсед на Гърция и всяка нестабилност в икономиката на южната ни съседка би довела до негативни последици и за нашата страна.

Съгласно Решение на Министерски съвет № 1025/28.12.2015 г. властите в България предвиждат държавният дълг към 2018 г. да бъде в размер на 28,9% от БВП, а бюджетният дефицит да бъде 2,5% за 2016 г., 1,4%

за 2017 г. и 1,0% за 2018 г. Европейската комисия (2015б) прогнозира бюджетен баланс в размер на -2,7% за 2016 г. и -2,7% за 2017 г., държавен дълг в размер на 32,8% за 2016 г. и 33,6% за 2017 г.

Стабилността на валутния курс се доказва, като страната участва две години в ERM II. България, като страна с паричен съвет с фиксиран курс към еврото, би изпълнила изискването за стабилност на валутния курс (критерият не се отнася до реалния, а до номиналния валутен курс).

Фигура № 2 Изпълнение на критерия за стабилност на лихвените проценти от България за периода 2010-2015 г., в проценти

Източник: Eurostat (2016)

Забележка: Собствени изчисления

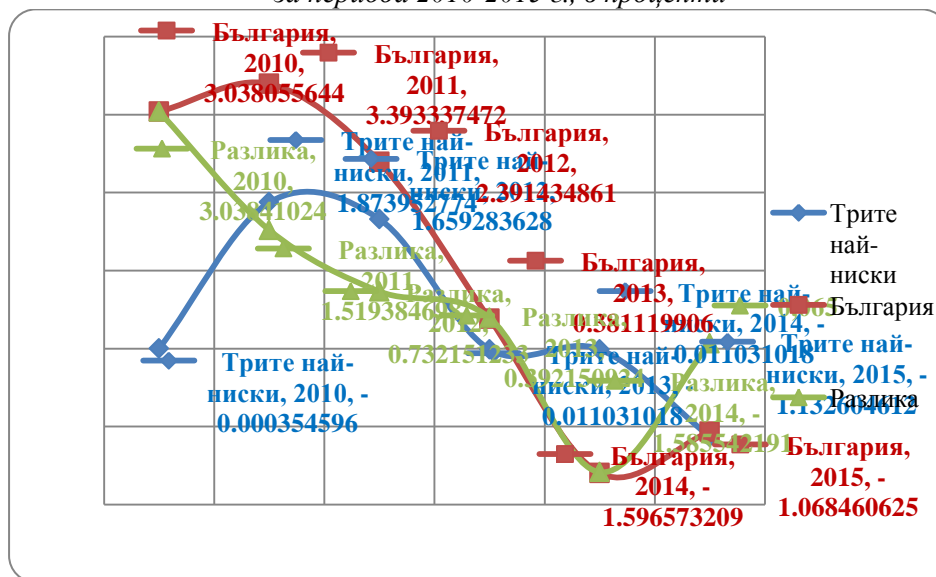
По отношение на лихвените проценти, успешното преминаване на критерия е трудна задача - само през 2013 г. и 2015 г. се изпълнява критерият за периода 2010-2015 г. /виж Фигура № 2, на следваща страница/. През периода 2010-2015 г. разликата между лихвите по българските 10-годишни държавни ценни книжа и трите най-ниски в Еврозоната намалява – от 3,097 процентни пункта до 1,97 процентни пункта, като това може да се приеме за положителен знак за успешно преминаване на критерия при предстоящото кандидатстване в Еврозоната. Страната пласира облигации през последните две години при сравнително висок интерес и благоприятна доходност, от

една страна поради свиването на предлагането на надеждни държавни облигации, като отчасти това се дължи на икономическите проблеми на Гърция, Русия и Украйна, и от друга, налице е подем на финансовите пазари, в следствие на позитивните икономически данни за САЩ и стартирането на широкомащабната програма за количествени облекчения в Еврозоната.

Инфлационният критерий бе труден за успешно преминаване от България преди глобалната финансова криза поради ниското ценово равнище в страната, от което следваше висока средногодишна инфлация. След глобалната финансова криза и последвалата я дългова криза в Еврозоната, инфлацията в България е в ниски граници, като през последните години се наблюдава дори тенденции на дефлация.

Данните за периода 2010-2015 г. показват, че България сравнително успешно се справя с този критерий, само през 2010 г. и през 2011 г. критерият не се изпълнява - съответно 3,083 процентни пункта и 1,519 процентни пункта /виж *Фигура № 3*/.

Фигура № 3 Изпълнение на критерия за стабилност на цените от България за периода 2010-2015 г., в проценти

Източник: Eurostat (2016)

Забележка: Собствени изчисления

Освен Маастритските конвергентни критерии страните кандидатки на Евроната следва да изпълнят и правните изисквания за членство в паричния съюз. В доклада на Европейската централна банка (2016) относно оценка на пригодността на евентуалните кандидати на Евроната, включващ и България, се посочва, че икономиките на страните са стабилни, но правната уредба в сферата на паричната политика в тези страни не съответства със стандартите на ЕЦБ.

5. Заключение и препоръки

Основен извод, който може да се направи е, че приведените данни в настоящето проучване *поддържат хипотезата в изследването* - дълговата криза в Евроната създава предпоставки за успешното изпълнение на Маастрихтските конвергентни критерии от България. Това не може да се твърди за годините преди дълговата криза в Евроната – Николов, Ганчев и Аврамов (2010) стигат до заключението, че България обективно не може да изпълни критериите от Маастрихт в близките години /в периода на дълговата криза в Евроната/, изследвайки изпълнението за периода 2005-2009 г. (с. 30-31). Влизане на България в ERM II би била логична стъпка предвид позитивните икономически резултати в Евроната и подходящите условия за успешно покриване на критериите, нещо което не е било налице по-рано. Периодът 2016-2018 г. би бил подходящ за подобна стъпка с оглед трудното изпълнение от България на критериите за лихвен процент, инфлация и бюджетен дефицит. Предвид ниското ниво на цената на петрола и очакванията за слабо повишаване, както и ниското ниво на инфлация в България, ЕС и Евроната, показателят би бил изпълнен сравнително лесно. Критерият за лихвен процент също би бил изпълнен от България, предвид политическите сътресения с кризата с бежанците, войните в Сирия и Украйна, както и икономическата нестабилност в Гърция, които водят до ограничаване на предлагането на нискорискови държавни ценни книжа на фона на активизирането на финансовия пазар в Евроната след прилагането на програмата за количествени улеснения от началото на 2015 г. Приведените теоретични и статистически данни *поддържат тезата* в изследването, че е необходимо България да кандидатства в Евроната в близките години (2017-2018 г.).

Три препоръки могат да се направят с оглед изводите в изследването: първо, провеждане на умерена икономическа политика, с оглед постигане на баланс между финансова дисциплина и поддържане на необходимите

условия за живот, справедливост и социален мир; второ, формиране на пътна карта относно членството на страната в Евророната, публичното му дебатиране и експертна оценка; и трето, при евентуално публично одобрение, влизане на България в ЕРМ II възможно най-скоро, при запазване на паричния съвет и поддържане на умерен дефицит от 2,5% от БВП, включително промяна в правната уредба относно паричната политика, с оглед изпълнение на правните изисквания за членство в Евророната.

ЛИТЕРАТУРА

- Ганчев, Г. (2010). Глобалната финансова криза и българската икономика: от теорията към практиката. *Годишник на УНСС, година 2010*, 173-226.
- Ганчев, Г., Владимирова, К., Стоилова, Д. и Димитров, П. (2014). *Борбата с бедността в България. Макроикономика, етнически аспекти, евроинтеграция, ролята на туризма*. Институт за икономика и международни отношения, Фондация „Фридрих Еберт“.
- Ганчев, Г., Владимирова, К., Шивергева, М. и Попова, М. (2013). *Мониторинг на членството на България в Европейския Съюз 2012–2013, добро управление*. Форум за европейска политика, Фондация „Фридрих Еберт“.
- Ганчев, Г., Николов, Ч., Димитров, П. и Стоилова, Д. (2013). *Борбата с бедността в България. Макроикономика, фискална политика, човешки капитал, евроинтеграция*. Институт за икономика и международни отношения, Фондация „Фридрих Еберт“.
- Институт за икономически изследвания при БАН (2014). *Годишен доклад 2014. Икономическо развитие и политика в България: оценки и очаквания. Тема на фокус: „Неравенство и бедност – динамика и политики за тяхното ограничаване“*. Горекспрес, София.
- Институт за икономически изследвания при БАН (2015). *Годишен доклад 2015. Икономическо развитие и политика в България: оценки и очаквания. Тема на фокус: „Политики за икономическо развитие в оперативните програми и Общата селскостопанска политика в периода 2007-2013 г.“*. Горекспрес, София.
- Маринова, Ц. (2015). Изпитания пред паричната и бюджетната политика в Евророната и България. *Икономически изследвания, 2015* (1), 16-37.
- Минасян, Г. (2012). Пречупване на външноплатежния модел. *Икономическа мисъл, 2012* (1), 3-26.
- Николов, Ч. (2011). Световната икономика, ЕС, България. *Международни отношения, 2011* (4), 43-48.

- Николов, Ч., и Ганчев, Г. (2009). Европейската икономическа интеграция: политики, институции, предизвикателства за България. *ЮЗУ „Неофит Рилски”, Благоевград, Модул „Жан Моне”*.
- Николов, Ч., Ганчев, Г. и Аврамов, Й. (2010). *Присъединяването на България към Еврозоната: икономически и социални измерения*. Институт за икономика и международни отношения, Фондация „Фридрих Еберт”, София.
- Статева, Й. (2011). Възникване и развитие на кризата на държавните дългове в Европейския Паричен Съюз. *Икономическа мисъл*, 2011 (6), 3-21.
- Тодоров, Ив. (2013). Българският паричен съвет в контекста на бъдещото членство на България в Еврозоната. *Икономически и социални алтернативи*, 2013 (3), 112-124.
- Ценков, В., и Георгиева, С. (2016). Пазарна ефективност в следкризисното възстановяване на капиталовите пазари от Централна и източна Европа. *Международна научна конференция Следкризисният финансов свят – стагнация или радикална промяна*, 6, Издателски комплекс УНСС, София, 239-246.
- European Commission, Directorate-General for Economic and Financial Affairs (2015, June). Macroeconomic imbalances Country Report – Bulgaria 2015. *European Economy, Occasional Papers 213*.
- Todorov, I. (2012). The Euro area membership of Bulgaria in the context in the debt crisis. *Journal of International Relations 10* (3), 41-52.
- Европейска комисия (2015б). Икономики на страните членки. България. Взето на 30 ноември 2015 г. от http://ec.europa.eu/economy_finance/eu/countries/bulgaria_bg.htm
- Министерство на финансите (2016). Статистика. Взето на 26 февруари 2016 г. от <http://www.minfin.bg/bg/statistics/>
- Eurostat (2016). Database. Retrieved January 29, 2016, from <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database>
- Европейска комисия (2015а). *Препоръка на Съвета относно Националната програма за реформи на България за 2015 г. и съдържаща становище на Съвета относно Конвергентната програма на България за 2015 г.* Брюксел, 13.5.2015 г.
- Европейска централна банка (2016). *Доклад за конвергенция*. Юни 2016 г. *Решение на Министерски съвет № 1025/28.12.2015 г.* за одобряване на промени в актуализираната средносрочна бюджетна прогноза за периода 2016-2018 г., одобрена с решение № 847 на Министерския съвет от 2015 г.